

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning.

Som det fremgår af lovforslagets titel, indeholder det regler dels om veterinærvæsenet, dels om udøvelse af dyrlægegerning.

Lovforslagets regler om veterinærvæsenet fastlægger den administrative opbygning af veterinærvæsenet, således som denne har udviklet sig gennem tiderne.

Lovforslagets regler om udøvelse af dyrlægegerning tilsigter skabelse af et retligt grundlag for udøvelse af dyrlægegerning her i landet. Også på adskillige andre områder har man en sådan lovgivning; det gælder f. eks. for udøvelse af lægegerning. Som nærmere omtalt i bemærkningerne til lovforslaget har der hidtil i dansk lovgivning kun været meget nødtørftige bestemmelser om dyrlægernes retlige stilling. Den rolle, som udøvelsen af dyrlægegerning spiller i et samfund med en stærkt udviklet husdyrproduktion, gør det rimeligt at søge fastsat lovregler, der præciserer såvel pligter som rettigheder for dyrlægerne. Flere af lovforslagets bestemmelser svarer til gældende lovbestemmelser om lægegerning, med hvilken dyrlægernes gerning har mange lighedspunkter.

Lovforslaget har været forhandlet med Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, Den danske Dyrlægeforening og det veterinære sundhedsråd, og alle disse parter har tiltrådt forslagens indhold.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige bemærkninger til lovforslaget, indstille dette til velvillig behandling i det høje folketing.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg har herved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer.

Der er nu forløbet 15 år siden funktionærlovens revision i 1948, og i disse år har der fundet en betydelig udvikling sted inden for arbejdsmarkedet. Der er også på en del

punkter sket ændringer i funktionærernes arbejdsopgaver og arbejdsvilkår, og der er nu tale om en samfundsgruppe, der omfatter op imod 400.000 kvinder og mænd. Som udviklingen i andre lande har vist, vil denne gruppe sandsynligvis også fremover vokse i omfang og betydning.

På denne baggrund optog regeringen i 1962 til overvejelse og forhandling en række forslag og ønsker fra forskellig side om en ajourføring af funktionærlovens bestemmelser. Forhandlingerne med de på dette område interesserede organisationer blev tilendebragt i løbet af september i år og danner grundlag for nærværende forslag.

Med hensyn til dettes nærmere indhold skal jeg indledningsvis bemærke, at der fra forskellig side har været fremsat ønsker om ændringer i selve funktionærbegrebet. Regeringen er imidlertid af den opfattelse, at den nugældende affattelse af lovens § 1, således som bestemmelsen nærmere er fortolket af domstolene, stort set må siges at være tilstrækkelig smidig til at muliggøre inddragelse af nye grupper under loven.

Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at regeringen ikke har fundet tilstrækkelig anledning til at imødekomme et af Danmarks aktive Handelsrejsende fremsat forslag om, at handelsrejsende og repræsentanter — der har dette arbejde som erhverv, uanset om de er lønnet med fast vederlag eller helt eller delvis er provisionslønnet — direkte nævnes i lovens § 1. De pågældende må antages allerede efter den gældende lov at være omfattet af funktionærbegrebet, for så vidt de indtager en tjenestestilling, således at de er undergivet arbejdsgiverens instruktioner.

På et enkelt punkt foreslår regeringen imidlertid en ajourføring af funktionærbegrebet ved ændring af lovens § 1. Baggrunden herfor er den ikke mindst i de senere år stedfundne udvikling på arbejdsmarkedet, der har bevirket, at flere og flere — navnlig gifte kvinder — tager erhvervs-mæssig beskæftigelse på deltidsbasis. Den nuværende bestemmelse er ganske vist af domstolene blevet fortolket således, at den deltidsansatte må anses for funktionær, såfremt han eller hun beskæftiges omkring halvdelen af normal arbejdstid. Denne fortolkning af loven bevirker imidlertid en vis